

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 11. De Christi agonia in horto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

Domino obiurgabuntur.

7. Cum oramus, exemplo Christi admodum nos deprimere debemus, agnoscentes indignitatem nostram. Oratio enim humilientis se nubes penetrabit. *Eccles. 35.*

MEDITATIO VNDECIMA.

DE CHRISTI IN HORTO
agonia.

EVANGELIVM.

T apparuit Angelus de cælo confortans *LUC. 22.* eum, & factus in agonia prolixius orabat: Et factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram:

FIGURAE.

JACOB Patriarcha, veniente illi
obuiam.

obuiam fratri Esau, trepidus confu-
git ad orandum Deum: qui misit An-
gelum, à quo confirmatus est, cum di-
ceret: Si contra Deum fortis fuisti,
quanto magis contra hominem praua-
lebis.

PROPHETIÆ,

Psal. 21.

SICVT aqua effusus sum, & dispersa
sunt omnia ossa mea: factum est cor
meum tanquam cera liquefcens; in me-
dio ventris mei, aruit tanquam testa vir-
tus mea.

Zach. 1.

Vidi per noctem, & ecce vir ascendens
super equum rufum, & ipse stabat inter
mirteta, quæ erant in profundo.

CONSIDERATIONES.

1. Punctū.

CONSIDERA, quomodo Deus
tuus, qui solus possidet beatitudi-
nem, & suarum consolationum copia
Angelis lætitiã adfert, & omnes af-
flictos animos mœrore leuat, cum af-
sumsisset sibi infirmitatem carnis tuæ,
& dolores atq; acerbitates iniquitatum
tuarum sic planè se hominem ostendat,
vt quasi oblitus etiam se Deum esse,
non recuset excitari & confirmari à crea-
tura

tura sua. O Angeli Dei, tunc illum confirmas, qui verus & vnicus est tuus consolator? non stupes, cum aspicias illum infra te iacentem in terra, quem supra vos in cælo collocatum omnes cum tremore adoratis & colitis? *Psal. 8.* Quam verè de te dixit, Domine, Propheta: quod minor factus sis Angelis, quando ab Angelo confortari non dedignatus es! Bone IESV, quātum te demisisti pro me, in quam profundum locum descendisti! Verè languores nostros tulisti, & dolores nostros ipse portasti. *Isaia. 53.* Vt enim languori nostro medereris, tantum pauoris assumpsisti, vt etiam sanguinē sudares: vt dolores tollerēs, tantum tibi cruciatum imposuisti, vt mortem oppeteres.

Considera anima mea angorem Redemptoris tui. Eo enim momento, cum sibi ob oculos poneret, crudelissima quę tenerrimo corpori parabātur supplicia: simul omnia scelera & flagitia detestāda mortalium omnium: de quibus tanto acriore stimulabatur dolore, quanto maior erat in ipso caritas & zelus honoris paterni: deinde cū præuideret tot ingratos animos fore, qui non agnoscerent, nedum ad suum fructum acciperent tam grande beneficium, & medicinam

medicinam tanti precij: deniq; cū nefarium & impium crimen præuideret & secuturam dispersionem populi, quā tam grauer Deū in illū erat animaduersurus, sancta illa anima tantis distenta est doloribus, ut perturbatis sensib. & viribus sanctissimi corporis eneruatis, tenera caro ex omni parte deduceretur, & sanguini erumpenti vias aperiret, quā copiosius in terram deflueret.

Dulcissime IESV, quis fuit ille dolor tam acer, quod onus tam graue, quis tam crudelis morbus, ut tibi pro sudore exprimat sanguinem? Certè immensus amor tuus, & misericordia mei tantum tibi dolorem infligit, graue peccatorum meorum onus fuit, terribile illud torcular, quod instar vuae innocentissima carbuta pressa, preciosum & salutarem illum liquorem effudit, noster denique morbus lethifer te ad tam amaram medicinam adegit.

Compatere anima mea dulci tuo IESV. Vide ut pronus humi iaceat, quod iam pedes illum non sustineant, à capite ad pedes vsq; sanguinem stillans. Non est, qui illi opem ferat; non est qui diuinissimam faciem abstergat, qui vestem mutet, aut qui in hac extrema necessitate minimum illi solatij adferat. Tu sal-

tem

DE PASSIONE DOM 101

tem quia pro te illum ad hos angores
venisse intelligis, si cum ipso sanguinem
non potes, lacrymas compassionis spar-
ge, quod si tanta est cordis tui duritia, tā-
ta oculorum siccitas, vt lacrymas dare
non possint, lacrymare tamen desiderio,
& pro lacrymis Saluatori offer hunc ip-
sum sudorem sanguineum.

COLLOQVIVM.

ROGA Christum Dominum, per il-
lam summam tristitiam, quam in
horto assumpsit, per sanguinem quem
sudavit, per illas arduas preces, & su-
per omnia per infinitum amorem illū,
quo ad hæc omnia impulsus est, vt lar-
giatur tibi donum orationis, vt in omni-
bus rebus dubijs & aduersis, ad ipsum
confugas, & extremo vitæ tuæ tempo-
re, cum terror mortis occupabit animū
tuum, det tibi vires, & certam in ipso fi-
duciam, atque vt tum dignetur mittere
Angelum suum, qui te ab inimicorum
vi defensum, ad portum salutis tuto per-
ducat.

DOCUMENTA.

1. **D**ISCAMVS exemplo Christi,
voluntatem nostram exuere, &
cam

1. **D**ISCAMVS exemplo Christi, voluntatem nostram exuere, & eam penitus transferre in voluntatem Dei. Discamus & sensuū cupiditates vincere easq; spirituū subijcere. Discamus in spiritualibus necessitatibus refugere ad optimum Patrem nostrum. Discamus denique in oratione constantes esse, ut cum Christo digni habeamur consolatione & confirmatione celesti.
2. Quanta molis fuit nostræ redemptionis opus, quod potuit sanguinem illi exprimere, qui celum & terram sustinet: at nos quàm parui illud facimus, quibus pro salute, sæpe molestum est vel pedem de terra mouere.
3. Si cruciatus huius vitæ tanti sunt, ut illorum cogitatione Christo sudor cruentus effluerit: quo nos sudore sanguineo perfunderemur, si ex animo cogitarem⁹ de ijs cruciamētis, quæ vel apud inferos, vel in Purgatorio parata sunt? quorum longè maior est acerbitas, quàm omnium mundi cruciatuum.
4. Tantus debet esse noster in precibus ardor, ut flagranti desiderio pro Christi amore patiendi, & confirmandi nos acerbæ illius passioni, cum ipso etiam sudemus sanguinem.

5. Si Christus fortitudo Patris, & agnus innocentissimus, de sua felicitate securus tamen imminentis mortis cogitatione, in tantas animi angustias & agoniam incidit: quos angores, quas agonias, nos in illo momento quo moriemur sustinebimus, cum sentiemus nos tam infirmos spiritu, tam plenos peccatis, & salutis incertos? Agamus ergo precibus quam ardentissimis cum Domino, ut in terribili illo transitu ab ipso adiumentum & solatium accipiamus, quemadmodum ipse accepit à Patre.

6. Christo oranti apparuit Angelus confortans eum. Sic orantibus cum sensu pietatis & ardore, adsunt Angeli: & quamquam non semper quod petunt impetrant, quia forte non expedit, tamen Angelica consolatione non carent.

ME.